

θεία καὶ Πτολεμαῖος ὁ Λάγος τὸν ἐφιλοξένησεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἕως οὗ, καθὰ ἀναφέρει ὁ Ἀμφικράτης, καταδικασθεὶς ὁ πρῶτος αὐτὸς ἀναρχικὸς φιλόσοφος εἰς θάνατον ἀπέθανε διὰ κωνείου.

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΤΟΥ ΕΠΙΚΟΥΡΟΥ

Ἡ περίφημος περὶ ἠθικῆς θεωρία τοῦ Ἐπικούρου συγκεφαλαιοῦται εἰς τὰ ἐπόμενα. Σκοπὸς καὶ μέσον τοῦ βίου πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἡδονή. Ἄλλ' ἡ ἡδονὴ πρέπει νὰ εἶναι τοιαύτη, ὥστε νὰ μὴ ἐπιφέρει ταχέως πόνον, ἀλλὰ νὰ ἔχῃ διάρκειαν. Τοιουτοτρόπως ἡ ἡρεμία εἶναι ἐνδελεχῆς ἡδονή. Καὶ μόνον οἱ φιλόσοφοι δύνανται μάλιστα νὰ ἔχωσι πραγματικὰς ἡδονάς. Τοῦ πνεύματος αἱ ἡδοναὶ εἶναι ἰσχυρότεροι ἀπὸ τὰς σωματικὰς, διότι ἔχουν μεγαλυτέραν ἔκτασιν καὶ διάρκειαν. — Ὀλίγοι ἄνθρωποι γνωρίζουν νὰ ὠφελῶνται ἀπὸ τὴν ζωὴν, διότι ὅλοι σχεδὸν καταφρονοῦν τὴν παρούσαν κατάστασιν τῶν θέλοντες νὰ ζήσουν εὐτυχέστεροι εἰς τὸ μέλλον· πρὶν ὅμως τὸ κατορθώσουν, ἀποθνήσκουν· ἐντεῦθεν ἡ δυστυχία. Ὅθεν φρόνιμον εἶναι νὰ ἀπολαύῃ τις τοῦ παρόντος, χωρὶς νὰ φροντίζει διὰ τὸ μέλλον. Ἄλλως ἡ εὐδαιμονία δὲν μετροῦται μὲ τὸ πλῆθος τῶν ἐτῶν, ποῦ ζῶμεν ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλλὰ μόνον μὲ τὸ πλῆθος τῶν ἡδονῶν ποῦ γενομεθα ζῶντες. Ἀνησυχίαν δὲ διὰ τὸν Ἄδην καὶ τὰ δεινὰ του δὲν πρέπει νὰ ἔχωμεν, διότι περὶ μύθων πρόκειται καὶ μωρὸν εἶναι καὶ ἀδικία εἰς τὴν ζωὴν μας τὸ νὰ πιστεύωμεν εἰς μύθους.

ΟΡΘΟΣ — ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ

ΚΑΠΟΙΟ μυστήριον κρύβοννε τὰ οὐράνια
Μέσ' σιὸ θολὸ μανδύα, ποῦ τὰ σκεπάζει
Σὰν θόλους ἐκκλησιᾶς ποῦ καὶν' λιβάνια
Καὶ μύρων συννεφιά τὸν σκοτεινιάζει.

Τὰ δένδρα φυλλορρίχρον βαρημενά
Κι' ἀνοιξῆς κρυφαγάτες πειὰ δὲ λένε,
Σὰν γρηῆς ποῦχανε νειᾶτα κολασμένα
Καὶ πᾶνε σιὸ ναὸ πουργὸ καὶ κλαῖνε.

Τ' ἀγέρι μουρμουρίζει εὐχὴ μεγάλη
Ἀτέλειωτη, ποῦ δὲ γροικᾶς μιὰ λέξι,
Σὰν τὸν παπᾶ ποῦ κοιμισμένα ψάλλει
Στὴν ἐκκλησιὰ τὸν ὄρθρο πρὶν νὰ φέξῃ.

(Νικομήδεια, 1912)

ΚΩΝ. Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ